

Йомактар

Тажы бар – батша,
Тажын һалдырһаң,
Өзләп илата.
Йырлап йыуата.
Зарыңды һорай,
Ул моңло (курай).

Ишек төбөндә
Һағалап тора,
Тәзрә егенән
Ул тынын өрә,
Тышта ла миңә
Эйәреп йөрөй,
Толомдо һүтә,
Шаяра юрый,
Кулы күренмәй,
Ә һин уйлай бел:
Йәшенеп кенә
Шулай уйнай (ел).

Бәләкәс кенә үзе,
Сыккан булған мөгөзө,
Уйнап туймай тәгәрләс,
Дүрт аяклы тәгәрмәс?
Күргәнем бар, ул – (бәрәс).

Ай кызының көйәнтәһе
Эленгән күктә, йә күр!
Ете төскә буялған,
Көйәнтә,тиһәм – (йәйғор).

Кыйыкта кем ул, ни ул:
Тып – тып, тап – тап,
Кыйык калайы капылдай,
Кып –кып,кап –кап.
Кыйыкта кем ул, ни ул:
Шук –шук,тук –тук,
Унан да оҫта бейеүсе
Юк-юк,юк -юк.
Кыйыкта кем ул, ни ул:

Тағыр -тоғор?

Қыйық калайы қарышмай:

Яуғыр, (ямғыр).

Әсәй әйтә бер йомақ:

Йомшак қына, тумалақ,

Ак мейескә инеп ята

Йомро-йомро йомарлак.

Беләбез бит, әсәкәй!

Без итәбез сәпәкәй:

Йомро-йомро йомарлак

Ул кәзерле (әпәкәй).

Күл ситенә сәнселгән,

Әллә инде сәселгән?

Йәшел хәнийәр күргәндәр –

Үткер қырлы (күрәндәр).

Мин һине беләм, тигәйнем,

Мин һине беләм, ти,

Һәр һүземде кабатлай,

Гүйә әргәмдән атлай...

Тауза шаңқый – даумы – дау,

Тауышы шаңлы (шаңдау).

